

Sygn. akt V U 944/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. w Kaliszu

odwołania H. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 maja 2013 r. Nr (...)

w sprawie H. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 23 maja 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje H. W. emeryturę od 1 maja 2013 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 maja 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił H. W. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach na dzień 01.01.1999 r., gdyż nie przedstawił na tę okoliczność dokumentu odpowiadającego wymogom formalno-prawnym.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu H. W. domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, powołując się, że przez ponad 15 lat pracy w był w zakładzie (...) w (...) operatorem równiarki i kierowcą samochodu ciężarowego dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzna

oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści ust. 2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem. Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego, o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art.27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wobec braku stosownego dokumentu przez sądem możliwe jest wykazywanie charakteru pracy wszelkimi dowodami przewidzianymi w przepisach kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się, jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. (...), powinien warunki stażowe, tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykazać na dzień 01.01.1999 r. Poza sporem jest, że odwołujący się nie pracuje od 01.04.1996 r., prowadzi własną działalność gospodarczą Nie przystąpił do OFE.

Jak wynika z danych ZUS na dzień 1.01.1999 r. udowodnił wymagany 25 letni składkowy i nieskładkowy (łącznie 32 lata, 3 miesiące i 5dni). ZUS zaliczył mu jako pracę w szczególnych warunkach okres 2 lat 5 miesięcy i 14 dni z tytułu zatrudnienia w (...) w O. na przestrzeni od 28.01.1970 r. do 20.07.1974 r.

Z akt rentowych odwołującego się wynika, że w okresie od 01.08.1974 r. do 31.01.1994 r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...)w K.Baza (...)w P.. W świadectwie pracy z dnia 3.02.1994 r. jego stanowisko pracy określono operator i operator-kierowca, a w zaświadczeniu o wysokości zarobków z 12.09.2002 r. tylko operator. W oparciu o akta osobowe z tego zakładu Sąd ustalił, że odwołujący się został tam przyjęty do pracy na stanowisko kierowcy. Następnie, po zdobyciu w dniu 03.05.1980 r. uprawnień maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, H. W.wykonywał pracę na stanowisku nazywanym początkowo maszynista równiarki, a później operator. W oparciu o zeznania świadków A. T. (1)i A. T. (2)Sąd ustalił, że Przedsiębiorstwo (...)w K.zajmowało się wykonywaniem prac drogowych, a baza (...)w P.wykonywała usługi transportowe związane z tą działalnością. Głównie przewożono kruszywo, kamień, masę bitumiczną i inne materiały do budowy i remontów dróg. Odwołujący się pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy początkowo jako kierowca samochodu ciężarowego marki (...) (z przyczepą) o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton. Powierzony mu pojazd miał całkowity ciężar z przyczepą wynoszący ponad 20 ton. Na wyposażeniu bazy były głównie duże samochody ciężarowe i tylko 1 dostawczy. Po uzyskaniu odpowiednich uprawnień H. W.pracował już do końca zatrudnienia w (...)jako maszynista równiarki. Była to maszyna kołowa, o ciężarze kilkunastu ton wyposażona w lemiesz, wykorzystywana do równania nawierzchni dróg, zwłaszcza podczas ich budowy w celu równomiernego rozprowadzania kruszywa, ziemi.

Powyższe wiarygodne zeznania świadków, spójne z danymi w aktach osobowych. pozwalają na przyjęcie, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) odwołujący się od 01.08.74 r. wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a następnie od co najmniej 03.05.1980 r. wykonywał pracę maszynisty (operatora) równiarki.

Stanowisko kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony ujęte jest w dziale VIII pkt. 2, a stanowisko maszynisty ciężkich maszyn drogowych w dziale IV pkt.3 wykazu A stanowiącego załącznik przytoczonego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz

wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami). Oba w/w stanowiska uprawniają do uznania pracy za wykonywaną w szczególnych warunkach. Taką pracę odwołujący się wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres ponad 15 lat.

H. W.wniosek o emeryturę złożył w dniu 08.05.2013 r. Wiek 60 lat ukończył w dniu (...) i z tym dniem spełnił ostatni z warunków do nabycia prawa do emerytury.

Zgodnie z treścią art.129 cyt. ustawy o emeryturach i rentach z FUS. świadczenie wypłaca się jednak nie wcześniej niż od , w którym zgłoszono wniosek. W tym stanie rzeczy Sąd przyznał odwołującemu się prawo do emerytury od 1 maja 2013 r., Zaskarżona decyzja podlegała zmianie i zgodnie z art. 477¹⁴§2 k.c. . orzeczono jak w wyroku.